

College van Beroep voor de Examens

Nr: 2025-126712

Het College van Beroep voor de Examens,
mr. M.H.E. Mathon, voorzitter, dr. F.T. Groenewegen en E. Sarolea, leden

BESLISSING inzake het beroep van de heer [REDACTED], hierna te noemen “appellant”, ingesteld bij schrijven van 9 augustus 2025, tegen de beslissing van 25 juli 2025 van de examencommissie van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde, hierna te noemen “verweerster”, waarin het tentamen van appellant voor het vak *Belastingheffing en Technologie (6012B0394Y)* wegens fraude ongeldig is verklaard en hij is uitgesloten van deelname aan alle tentamens voor de periode van 1 oktober 2025 tot en met 31 december 2025. Bij bericht van 10 september 2025 heeft verweerster een gewijzigd besluit genomen, dat het besluit van 25 juli 2025 vervangt.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 25 juli 2025, heeft verweerster het tentamen van appellant voor het vak *Belastingheffing en Technologie (6012B0394Y)* (hierna: het vak) wegens fraude ongeldig verklaard en heeft appellant voorts uitgesloten van deelname aan alle tentamens voor de periode van 1 oktober 2025 tot en met 31 december 2025. Appellant zou tijdens het tentamen van het vak informatie hebben uitgewisseld met een medestudent en was klaarblijkelijk in het bezit van een methode om gegevens uit te wisselen. Het zou derhalve onmogelijk zijn om een accurate beoordeling van zijn kennis, inzichten en vaardigheden te geven. Gelet op de ernst van de overtreding, is appellant eveneens uitgesloten van deelname aan alle tentamens voor een periode van 3 maanden. Verweerster heeft op 10 september 2025 een vervangend besluit genomen, welke het besluit van 25 juli 2025 vervangt.

Tegen dit besluit is het beroep van 9 augustus 2025 gericht. Bij schrijven van 11 augustus 2025 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden op 5 september 2025, maar heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 10 september 2025 heeft verweerster een verweerschrift ingediend. Verweerster heeft eveneens op 10 september 2025 een gewijzigd besluit genomen, dat het besluit van 25 juli 2025 vervangt. Het beroep is behandeld tijdens de zitting op 21 oktober 2025, alwaar [REDACTED] als gemachtigde is verschenen. Namens verweerster is [REDACTED], voorzitter, verschenen.

II. Motivering

Standpunt van appellant

Appellant heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellant kan zich niet verenigen met de beslissing, omdat deze volgens hem niet terecht is. Allereerst stelt appellant zich op het standpunt dat het besluit in strijd is met artikel 5:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), nu er volgens hem sprake is van twee herstelsancties, te weten de ongeldigverklaring en de uitsluiting van deelname aan tentaminering. Appellant meent dat, nu er sprake is van twee herstelsancties en dit ingevolge artikel 5:6 Awb niet mogelijk is, de beslissing niet in stand kan blijven.

Ten tweede stelt appellant dat hem onvoldoende gelegenheid is geboden om zich adequaat te verdedigen tegen de beschuldiging van fraude, nu de aan het besluit ten grondslag liggende stukken niet tijdig voorafgaand aan de hoorzitting in het kader van het fraudeonderzoek aan hem ter beschikking zijn gesteld. Nu deze mogelijkheid niet is geboden, meent appellant dat hij zich niet inhoudelijk heeft kunnen voorbereiden op de hoorzitting. Het besluit zou dan ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel tot stand zijn gekomen. Voorts stelt appellant dat het besluit in strijd is met artikel 3:46 Awb, het motiveringsbeginsel, nu de vaststelling van fraude niet met voldoende mate van zekerheid kan worden vastgesteld. Appellant geeft daarbij aan dat verweerster het vermoeden heeft dat appellant in het bezit zou zijn van een methode om gegevens uit te wisselen tijdens het tentamen. De

wijze waarop dit zou zijn gebeurd is daarbij echter niet vast komen te staan. Appellant meent dat niet is onderbouwd wat de omvang van de fraude is, hoe dat concreet tot stand is gekomen en waaruit dat effectief blijkt. De vaststelling dat er sprake is van fraude is louter gebaseerd op vermoeden, in plaats van harde bewijzen. Hoewel de aangedragen feiten en omstandigheden ter onderbouwing van de fraudevaststelling wellicht aanleiding kunnen geven om te twijfelen aan de totstandkoming van het tentamen, is hier niet buiten redelijke twijfel vast komen te staan dat sprake is van fraude. Appellant meent dat de verklaring die hij heeft gegeven over de totstandkoming van de vermeende overlap, te weten het leren van dezelfde samenvatting die in een whatsappgroep is gedeeld, daadwerkelijk de reden is geweest van de overeenkomsten tussen de gegeven antwoorden.

In het kader van het vervangende besluit van 10 september 2025, waarbij verweerster heeft aangegeven nader onderzoek te hebben gepleegd en dat hier nadere bewijsstukken naar voren zouden zijn gekomen, stelt appellant zich op het standpunt dat deze bewijsstukken aan hem hadden moeten worden voorgelegd en dat hij in staat gesteld had moet worden om zich hier adequaat tegen te verdedigen. Nu dit niet is gebeurd voor de bekendmaking van het vervangende besluit, meent appellant dat dit besluit eveneens in strijd is met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tot slot stelt appellant zich op het standpunt dat het besluit van verweerster in strijd is met het evenredigheidsbeginsel, nu de uitsluiting van alle vormen van tentaminering voor een periode van drie maanden zeer ingrijpend is. Appellant stelt dat verweerster niet heeft getoetst of de feiten, omstandigheden en verklaringen die aan de maatregel ten grondslag zijn gelegd, de maatregel kunnen dragen. In het geval van appellant zou dit ook de eerste keer zijn geweest waarbij hij in aanraking is gekomen met een fraudeprocedure. De ernst van de beweerde fraude zou dan ook niet in verhouding staan tot de periode van uitsluiting van alle vormen van tentaminering, temeer nu er geen motivering voor de oplegde sanctie is gegeven. Ook in het gebrek van het niet tijdig toesturen van de onderliggende stukken in het kader van de fraudehoorzitting, zou het vormverzuim moeten worden verdisconteerd in de straftoemeting. Appellant meent dat verweerster had kunnen volstaan met de ongeldigverklaring van het tentamen.

Appellant verzoekt het beroep gegrond ter verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen. Appellant verzoekt daarnaast verweerster te veroordelen tot de proceskosten en nader te specificeren reiskosten.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster stelt dat er buiten redelijke twijfel sprake is van fraude en meent dat het besluit op goede gronden is genomen.

Allereerst geeft verweerster daartoe aan dat appellant op 30 juni 2025 is uitgenodigd voor een fraudehoorzitting op 3 juli 2025 en dat hierbij alle beschikbare documenten aan appellant ter beschikking zijn gesteld om zich voor te kunnen bereiden op de hoorzitting, waarna op 25 juli 2025 het besluit is genomen. Naar aanleiding van de beroepschriften en het minnelijke schikkingsgesprek heeft verweerster het bestreden besluit van 25 juli 2025 vervangen met het besluit van 10 september 2025, waarbij aanvullende documenten zijn meegestuurd naar aanleiding van nader onderzoek. Uit deze aanvullende documentatie blijkt dat appellant en de desbetreffende medestudent vrijwel gelijktijdig de tentamenvragen in dezelfde bewoording hebben beantwoord, en dat appellant zijn antwoorden vlak voor het eind van de tentamenduur heeft aangepast. Gezien de identieke beantwoording van de casuïstische tentamenvragen is het onmogelijk om een redelijke mate van zekerheid te hebben of het tentamen een reflectie is van de kennis en kunde van appellant. Verweerster meent dan ook dat zij in redelijkheid heeft kunnen besluiten het tentamen ongeldig te verklaren, op grond van artikel 7.9 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie. Verweerster geeft dan ook aan de stelling van appellant welke betrekking heeft op artikel 5:6 Awb niet te kunnen volgen, nu de ongeldigverklaring geen bestraffend karakter heeft in het kader van fraude, maar toeziet op een onregelmatigheid waarbij het niet mogelijk is om het kennen en kunnen vast te stellen.

Met betrekking tot het tijdig beschikbaar stellen van de onderliggende stukken meent verweerster dat zij dit tijdig heeft gedaan. Verweerster geeft aan dat appelland door de vakcoördinator is geïnformeerd over de fraudemelding, welke bij verweerster is aangebracht, en dat de stukken tijdig bij de verzending van de uitnodiging voor de fraudehoorzitting zijn meegestuurd. Appelland beschikte dus tijdig over de aan het onderzoek ten grondslag liggende stukken. Met betrekking tot het besluit van 10 september 2025 geeft verweerster aan dat de inhoud en grondslag van het besluit niet is gewijzigd, maar dat zij nader onderzoek hebben gedaan om de punten op de 'i' te zetten en haar standpunt verder te verduidelijken, nu het een complexe zaak betreft waarvan de wijze waarop de fraude is gepleegd niet duidelijk naar voren is gekomen. De aanvullende stukken zouden, indien blijkt dat deze niet tijdig zijn overlegd, stukken betreffen die de studenten zelf hebben gecreëerd en over hebben kunnen beschikken, zoals de door hen gegeven tentamenantwoorden. Verweerster meent dan ook dat er hier geen sprake is van vormverzuim en stelt zich, indien het College wel tot deze vaststelling zou komen, op het standpunt dat appelland niet is geschaad in zijn procesbelang. Verweerster meent dan ook dat, indien er sprake zou zijn van vormverzuim, dit gepasseerd dient te worden.

Hoewel het niet duidelijk is op welke manier de tentamenvragen gelijktijdig en identiek beantwoord zijn, is het voor verweerster duidelijk dat de verklaring die zij hierover hebben gegeven niet geloofwaardig is. Verweerster meent namelijk dat, indien de verklaring van appelland wordt gevolgd, er meer studenten moeten zijn geweest met dezelfde antwoorden. Dit is niet het geval en er zijn voorts ook geen bewijzen overlegd over (het bestaan van) de samenvatting of van de whatsapp-groep. Gezien de vraagstelling van het tentamen, is de uitleg van een samenvatting van het vak als bron zijnde ongeloofwaardig. Ook bij een gezamenlijke bron is het ondenkbaar dat door louter toeval het patroon in de tijd en gegeven antwoorden zijn ontstaan. De enige denkbare verklaring is dat appelland en de andere student beschikten over een communicatiemiddel, temeer nu de tafels in de tentamenzaal dermate ver van elkaar af stonden zodat spieken geen mogelijkheid was. De enige verklaring is dan ook dat er sprake is geweest van het gebruik van een communicatiemiddel, nu de grammaticale en spellingsfouten identiek zijn, evenals de gemaakte tikfouten, en er geen verdere onregelmatigheden tijdens het tentamen zijn vastgesteld. Gelet op de tijdstempel van de gegeven antwoorden en de identieke beantwoording, kan verweerster niet anders opmaken dat er gebruik is gemaakt van een communicatiemiddel, hetgeen kwalificeert als fraude. Verweerster meent dan ook dat een sanctie op zijn plaats is, gezien de ernst en omvang van de fraude en het achterwege laten van een aannemelijke verklaring door appelland. Verweerster meent dat het besluit geschikt, noodzakelijk en evenredig is met het te dienen doel. De opgelegde sanctie zorgt ervoor dat appelland niet kan deelnemen aan de reguliere tentamens in blok 1 en 2. De studievertraging die hierdoor in deze periode komt te ontstaan kan echter wel weer worden ingehaald tijdens de herkansingen in januari 2026, waardoor de impact van de sanctie beperkt blijft. De sanctie heeft daarmee vooral een pedagogische en disciplinaire karakter. Verweerster geeft aan dat zij bij het opleggen van de sanctie rekening heeft gehouden met het feit dat dit de eerste keer is geweest dat appelland met fraude in contact is gekomen met verweerster. Juist omdat verweerster ervan overtuigd is dat er hier sprake is van fraude, kan deze situatie niet zonder substantiële sanctie passeren. Een waarschuwing zou dan ook zeker niet afdoende zijn, nu er hier sprake is van een serieuze schending van de academische integriteit en dit een vooropgezet plan tussen beide studenten moet zijn geweest. Het is dan ook niet mogelijk dat één van de twee studenten hier het slachtoffer is geweest van de ander, waardoor de sanctie voor beide op hetzelfde neer dient te komen. Verweerster stelt dat de fraude is vast komen te staan en dat opgelegde sanctie redelijk en proportioneel is. Hierdoor ziet verweerster geen reden om het bestreden besluit te herzien en verzoekt het beroep ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Artikel 7.12b, tweede lid, WHW bepaalt dat de examencommissie een student die fraudeert het recht kan ontnemen een of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten

hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen.

3. Artikel 7.12b, derde lid, WHW bepaalt dat de examencommissie regels vaststelt over de uitvoering van de taken en bevoegdheden onder andere met betrekking tot fraude, en de maatregelen die zij in dat verband kan nemen.
4. Artikel 4.12 van deel A van de Onderwijs- en Examenregeling Bacheloropleidingen Faculteit Economie en Bedrijfskunde 2024-2025 bepaalt het volgende:
 1. *De fraude- en plagiaatregeling is opgenomen in de Regels en Richtlijnen van de examencommissie.*
 2. *Ten behoeve van de detectie van plagiaat in teksten wordt gebruikgemaakt van elektronische detectieprogramma's. Met het aanleveren van de tekst geeft de student impliciet toestemming tot het opnemen van de tekst in de database van het betreffende detectieprogramma.*
5. De Regels en Richtlijnen Examencommissie van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde 2024-2025 (hierna: De Regels en Richtlijnen) bevat, voor zover relevant, de volgende bepalingen:

Artikel 7.9 – Ongeldigverklaring

Indien fraude, onregelmatigheden of andere omstandigheden het onmogelijk maken een redelijke mate van zekerheid te hebben dat de tentamens een reflectie zijn van de kennis en kunde van louter de studenten die aan dat tentamen hebben deelgenomen, is de examencommissie bevoegd het tentamen voor alle, of een bepaalde groep, deelnemers ongeldig te verklaren. De examencommissie regelt zonodig de gevolgen hiervan.

Dit artikel heeft ook betrekking op alle opdrachten, deeltentamens en andere vormen van toetsing.

Artikel 9.1 – Definities fraude en plagiaat

1. Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden, dan wel die van een ander, geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Plagiaat is een vorm van fraude.

(...)

3. Onder fraude wordt voorts in ieder geval verstaan:

a. tijdens het tentamen in het bezit zijn van hulpmiddelen waarvan de raadpleging niet uitdrukkelijk is toegestaan;

b. tijdens het tentamen afkijken of, het binnen of buiten de tentamenruimte uitwisselen van informatie, inbegrepen het napraten in een groepsapp binnen de tentamentijd;

(...)

Artikel 9.2 – Medeplichtigheid

1. Zowel aan de pleger, de medepleger als aan de medeplichtige van fraude en plagiaat kan een sanctie worden opgelegd.

(...)

Artikel 9.5 – Sancties bij fraude en plagiaat

1. De examencommissie hanteert de volgende hiërarchie van sancties, oplopend in zwaarte:

1. Waarschuwing.

2. Uitsluiting voor één tentamenkans van het betreffende vak.

3. Uitsluiting voor de resterende tentamenkansen van het betreffende vak in het lopende collegejaar, of, indien er niet nog twee reguliere tentamenkansen zijn in het lopende collegejaar, daaraan toegevoegd een of twee tentamenkansen in het aankomende collegejaar.

4. Uitsluiting van de tentaminering van alle vakken voor een bepaalde periode die tenminste de eerstvolgende tentamenperiode omvat, maar niet langer dan drie maanden is.

5. Uitsluiting van de tentaminering van alle vakken voor een bepaalde periode tussen de drie en zes maanden.
6. Uitsluiting van de tentaminering van alle vakken voor een periode van minimaal zes maanden tot maximaal een kalenderjaar. In het geval van een volledig kalenderjaar kan dit gecombineerd worden met een voordacht tot verwijdering conform lid 8 van dit artikel en WHW 7.12b sub 2.
2. De uitsluiting van tentaminering onder sancties 2 en 3 strekt zich nimmer uit tot een moment later dan een kalenderjaar vanaf de datum van het besluit.
3. Uitsluiting van tentaminering betreft altijd tentamens die nog afgelegd moeten worden, gerekend vanaf de datum van het besluit.
4. Ter voorkoming van disproportionele gevolgen, kan bij sancties 2 en 3 gekozen worden voor het uitsluiten voor een ander vak dan waarin de fraude of plagiaat gepleegd is (waardoor er geen of een geringere uitsluiting van het betreffende vak plaatsvindt) mits dit in het voordeel van de student is.
5. Indien een ongeldigverklaring op basis van artikel 7.9 het reeds onmogelijk heeft gemaakt een tentamenkans te benutten, hoeft de sanctie niet samen te vallen met deze reeds onbruikbare tentamenkans.
6. Indien een ongeldigverklaring op basis van artikel 7.9 slechts een deel van de toetsing van een vak omvat, en de student voor de datum van het besluit en ondanks deze ongeldigverklaring van een deelresultaat, toch een voldoende resultaat voor dit vak behaald heeft, kan bij sancties 2 en 3 gekozen worden voor het uitsluiten voor een ander vak dan waarin de fraude of plagiaat gepleegd is, zodat het resultaat voor het betreffende vak in stand blijft.
7. Indien na onderzoek zoals bedoeld in artikel 9.4, vierde lid, blijkt dat eerder plagiaat is gepleegd kan de examencommissie besluiten eerder behaalde resultaten van onderdelen waarbij plagiaat is vastgesteld, ongeldig te verklaren.
8. Voor een scriptievak hoeft tijdens een uitsluiting geen begeleiding aangeboden te worden.
9. Nadat de examencommissie bij ernstige fraude, daaronder begrepen een ernstige vorm van plagiaat de maximale sanctie heeft opgelegd, kan het College van Bestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving van de betrokkene definitief beëindigen.

Artikel 9.5A

1. Indien fraude of plagiaat is vastgesteld, kan uitsluitend een waarschuwing worden opgelegd indien:
 - De fraude of het plagiaat van zeer beperkte omvang is, en de student voorafgaand aan dit collegejaar nooit eerder onderwijs op tenminste bachelorniveau heeft gevolgd, of
 - De hardheidsclausule hiertoe aanleiding geeft.
 2. In alle andere gevallen wordt een sanctie opgelegd naar de volgende standaarden:
 - a. Bij gedragingen zoals omschreven in artikel 9.1, derde of vijfde lid, en zonder toepassing van art 9.6: sanctie 2 of 3.
- (...)

Artikel 9.5B

1. Bij gedragingen waarin deze regeling niet voorziet, kan de examencommissie afhankelijk van de ernst van de gepleegde fraude of plagiaat, een sanctie opleggen inhoudende (een combinatie van) ongeldig verklaring van het ingeleverde tentamen, uitsluiting van het desbetreffende tentamen voor ten hoogste 12 maanden, dan wel volledige uitsluiting van deelname aan alle tentamens, examens of andere vormen van toetsing voor alle opleidingen van UvA Economie en Bedrijfskunde voor een periode van ten hoogste 12 maanden. Bij ongeldigverklaring van het werk wordt een NAP als resultaat geregistreerd.
- (...)
6. Tussen partijen is niet in geschil dat er aanzienlijke overlap in de tentamenantwoorden van appellant en de betreffende medestudent zit. Waar partijen over van mening blijven verschillen zijn de rol die appellant heeft gespeeld, hoe de fraude is ontstaan en vervolgens is vastgesteld en de consequenties die daaraan moeten worden verbonden.

7. Het College overweegt eerst of er in het geval van appellant gesproken kan worden van fraude. Om te kunnen spreken van fraude dienen de feiten en omstandigheden zoals deze voorliggen de conclusie te dragen dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellant fraude heeft gepleegd.

Fraude – uitsluiting – Artikel 9 van de Regels en Richtlijnen

8. Het College heeft vastgesteld dat niet duidelijk is hoe de overlap heeft kunnen ontstaan tussen de antwoorden van appellant en de medestudent. Verweerster heeft geen modus operandi van de vermeende fraude vast kunnen stellen en appellant heeft ook geen aanvullende verklaring gegeven die het gebruik van een communicatiemiddel of de fraude anderzijds enigszins ondersteunt. Hoewel verweerster haar vermoedens heeft over de wijze waarop de zo zeer gelijkkluidende antwoorden hebben kunnen ontstaan en aanvullend onderzoek heeft gedaan om de fraude nader te onderbouwen, is de toedracht van de fraude niet concreet vast komen te staan. De aangedragen feiten en omstandigheden wijzen weliswaar nadrukkelijk in de richting van een vorm van fraude, zoals deze is neergelegd in artikel 9.1.3. van de Regels en Richtlijnen. Het College moet concluderen dat zowel verweerster als het College de toedracht van de fraude niet hebben kunnen vaststellen. Het College kan daardoor niet tot een andere conclusie komen dan dat verweerster niet is geslaagd in haar bewijslast dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat appellant heeft gefraudeerd. Daardoor moet appellant het voordeel van de twijfel worden gegund, in overeenstemming met de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 augustus 2023, ECLI:NL:RVS:2023:2963. Het College moet dan ook concluderen dat als gevolg hiervan appellante geen van de onder artikel 9.5, 9.5A of 9.5B van de Regels en Richtlijnen opgesomde sancties kan worden opgelegd. De uitsluiting van de deelname aan de tentaminering kan dan ook niet in stand blijven, nu het besluit in strijd met het recht moet worden geacht, aangezien de fraude niet buiten redelijke twijfel kan worden vastgesteld. Het beroep is om deze reden al gegrond waardoor de overige beroepsgronden met betrekking tot de fraude geen verdere bespreking behoeven.

Kennen en kunnen – ongeldigverklaring – artikel 7 van de Regels en Richtlijnen

9. Daar waar de fraude niet buiten redelijke twijfel vast is komen te staan, is het College van oordeel dat terecht is besloten tot ongeldigverklaring. Het borgen van de kwaliteit van examens, is de bevoegdheid van verweerster zoals bepaald in artikel 7.12b, eerste lid onder a, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), die vervolgens door verweerster nader uitgewerkt is in artikel 7.9 van de Regels en Richtlijnen. De ongeldigverklaring kan door verweerster, als maatregel, worden opgelegd om de kwaliteit van de tentamens en examens te waarborgen. Het College is van oordeel dat verweerster in voldoende mate aannemelijk heeft gemaakt dat de kennis en kunde van appellant bij het desbetreffende tentamen niet meer objectief kan worden vastgesteld, nu er niet concreet kan worden vastgesteld wat er precies is gebeurd bij de afname van het tentamen en de tentamenantwoorden van appellant en de desbetreffende medestudent een onverklaarbare zeer aanzienlijke overlap vertonen. Het College is dan ook van oordeel dat verweerster de ongeldigverklaring in redelijkheid kon opleggen.

Concluderend

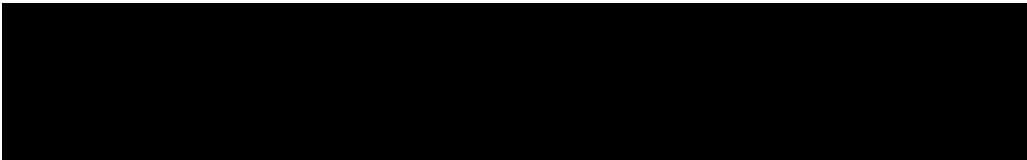
10. Alles overziend is het College van oordeel dat het besluit voor zover het strekt tot uitsluiting van appellant voor tentamens niet in stand kan blijven en vernietigd dient te worden, nu dit in strijd met het recht is. Het beroep tegen dit besluit is gegrond. Het betoog tegen de ongeldigverklaring van het tentamen slaag niet.
11. Nu het beroep inzake de fraude gegrond wordt verklaard, zal het College het verzoek om een proceskostenvergoeding toewijzen en verweerster veroordelen in de door appellant gemaakte kosten. Deze kosten stelt het College op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op €1.294,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift met een waarde van €647,- en een wegingsfactor 1 en 1 punt voor de aanwezigheid tijdens de zitting met een waarde van €647,- en een wegingsfactor 1). Daarnaast dient verweerster de nader te specificeren reiskosten te vergoeden.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt de beslissing van 25 juli 2025, welke is vervangen met het besluit van 10 september 2025, voor zover appellant is uitgesloten van alle deelname aan alle tentaminering, en draagt verweerder op om uiterlijk binnen twee weken na dagtekening van deze beslissing een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze beslissing;
3. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.294 (zegge: duizend tweehonderdvierennegentig euro) en nader te specificeren reiskosten;
4. bepaalt dat afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
5. bepaalt dat een afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfskunde;
 - het College van Bestuur, enwordt tevens zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 3 december 2025

A. van der Weerd - Kramer LLB
secretaris

mr. M.H.E. Mathon
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de Raad van State afdeling bestuursrechtspraak, Postbus 20019, 2500 EA te Den Haag, Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken.